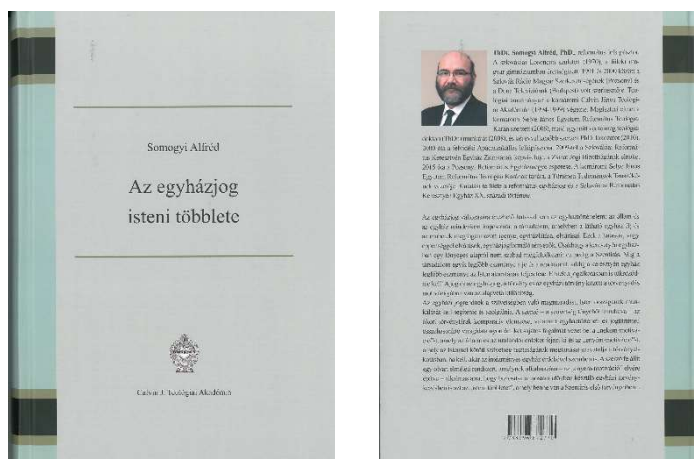

Somogyi Alfréd: Az egyházjog isteni többlete

Az egyházjog változására érezhető hatással van az egyháztörténelem: az állam és az egyház mindenkori kapcsolata; a társadalom, amelyben a látható egyház él; és az emberek megfogalmazott igénye, egyházlátása, elvárásai. Ezek a hatások, vagy éppenséggel elvárások, egyházjogformáló tényezők. Csakhogy a keresztyén egyházban egy lényeges alapról nem szabad megfeledkezni: ez pedig a Szentírás. Míg a társadalom egyik legfőbb eszménye a jó és a rendakarat, addig a keresztyén egyház legfőbb eszménye az Isten akaratának teljesítése. Ennek a jogalkotásban is tükröződnie kell! A jog és az egyházjog, a törvény és az egyházi törvény között a törvényadás motivációjában van az alapvető különbség.

Az egyházi jogrendnek a szövetségben való megmaradást, Isten országának munkálását kell segítenie és szolgálnia. A szerző – a szövetség tényéből kiindulva – az ókori törvénytárak komparatív elemzése, valamint egyháztörténeti és jogtörténeti összehasonlító vizsgálata nyomán, két sajátos fogalmat vezet be: a „nekem-motiváció”-t, amely az állami és az uralkodói érdeket fejezi ki és az „enyém-motiváció”-t, amely az Istennel kötött szövetség tisztaságának megtartását szavatolja a törvényalkotásban, ha kell, akár az intézményes egyház érdekével szemben is. A szerző felállít egy olyan elméleti rendszert, amelynek alkalmazása – az „enyém-motiváció” elvére építve – alkalmas arra, hogy biztosítsa a mostani időkben készülő egyházi törvénykezésben is azt az „isten többletet”, amely benne van a Szentírás első törvényeiben...